

Wandelingen door het Zeeuwse Landschap door M. Jacobusse

Deze opvallende gekleurde grote eend broedt meestal in konijnenholen. Vanuit de duinen trekt de bergeend, met zijn vaak vele jonge kuikens, over het strand naar de zee. Op de open vlakte zijn de jonge kuikentjes vaak een prooi van de zilvermeeuw.

"Den Zwarten Polder is verloren; hedenmorgen omstreeks drie uren heeft den zelve door den voorbeeldeloosen hoogen vloed moeten bezwijken,..." aldus een brief van J. Risseeuw, gedateerd 22 januari 1802. De "voorbeeldeloosen vloed" was het begin van een heel bijzonder natuurgebied: de Verdrongen Zwarte Polder. Voor een overzicht van het landschap nemen wij u mee naar de dijkovergang bij de camping de Pannenschuur bij Nieuwvliet. Voor ons strekt zich een hoogopgewassen schor uit, dat aan de zeezijde begrensd wordt door een fraaie met struwelen begroeide duinenrij. Een opening

De Verdrongen Zwarte Polder

in de duinenrij geeft de plaats aan waar het vloedwater het schor binnendringt... de plaats ook waar de dijk het begaf. Het kronkelende getijdegeultje dat nu op die plaats door het gebied slingert lijkt een bespotting van het ruwe geweld dat de zee hier ooit de overhand gaf. Er zijn wat kinderen aan het spelevaren en een stel opgeschoten jochies

vermaakt zich met het hengelen naar strandkrabben. Op het strand achter de duinen het bekende beeld: badgasten met ligstoelen, rubberbootjes, zonneschermen...

Het schor in de Verdrongen Zwarte Polder is enig in zijn soort. De bodem is sterk zandig; en dat komt tot uitdrukking in de plantengroei. Die houdt zo'n beetje het midden tussen schor en duin. Kweldergras, zoutmelde en lamsoor zijn soorten die je op ieder schor kunt tegenkomen. Maar de fraaie rose bloeiwijze van het Engels gras verraden al dat het hier niet om een "gewoon" schor gaat. En weldra ontmoeten we de bronsgroene tapijten van het duinsterretje, doorspekt met de witte bloempjes van het Deens lepelblad. De plantenkenner waant zich in een jonge duinvallei, zeker als vlak langs het pad een tapuit zijn doordringende alarmroep laat horen. Ja, ook de vogelwereld op het schor omvat zowel schor- als duinsoorten: tureluurtjes, strandplevieren, scholeksters en bergeenden.

Wie de duinstruwelen alleen vanaf de dijk gezien heeft verbaast zich bij het volgen van de wandelroute over de hoogte ervan. Op veel plaatsen lijkt het op een dicht bos, waar weinig daglicht in doordringt.

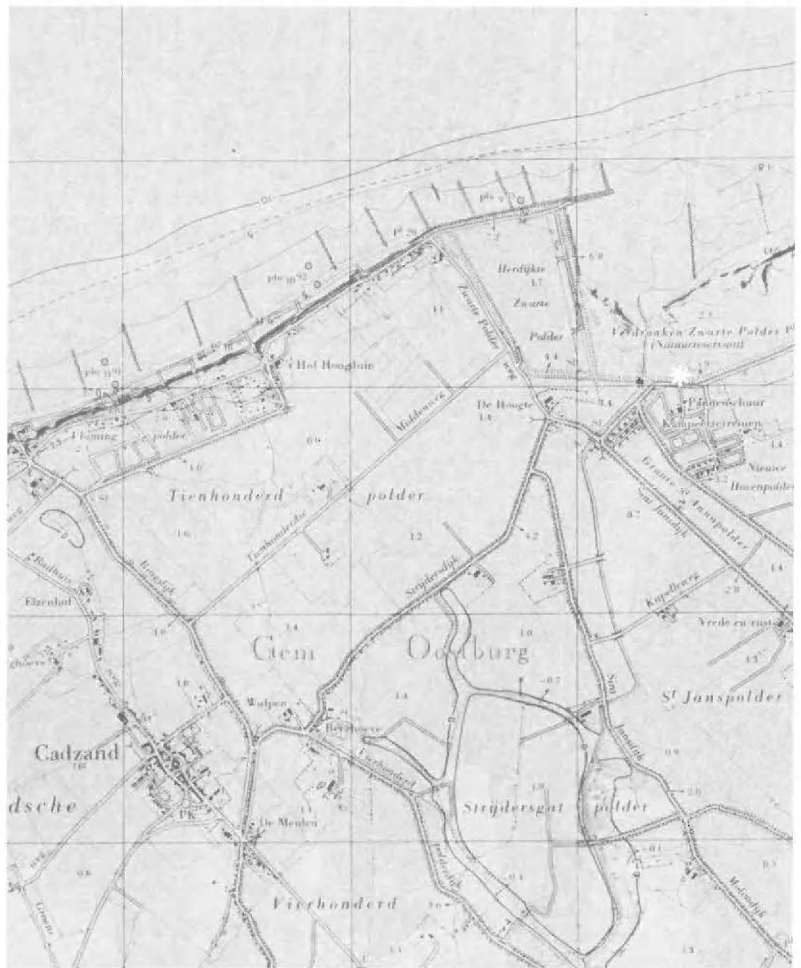
Het wemelt er van de broedende vogels: kneutjes, fitissen, eksters en winterkoninkjes zijn talrijk. En in een scherpe bocht langs het kronkelende duinpad vliegt geruisloos een ransuil weg van zijn nest in een oude vlier. In toenemende mate broeden er nachtegalen in het dichte struweel en langs de randen zingt het mannetje van de roodborsttapuit.

Het is nog geen tien jaar geleden dat ook dit stukje van onze kust ten offer leek te vallen aan de intensieve recreatie.

Grote delen van het schor werden kaalgetrapt door rekreanten die vanaf de dijk naar het strand gingen. In de struwelen wemelde het van de

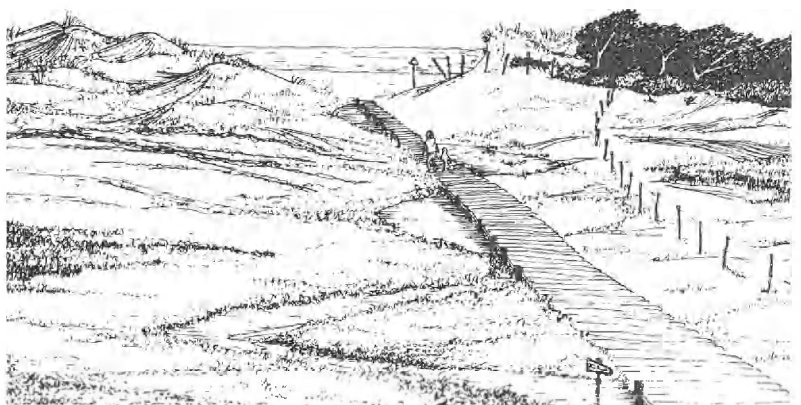

sluippaadjes, waardoor de broedvogels aan alle kanten verstoord werden. De oplossing van het probleem bleek (achteraf) even efficiënt als eenvoudig. De belangrijkste maatregel die door de Stichting genomen werd was de aanleg van een plankier vanaf de dijk- overgang naar de opening in de duinen, langs en op een paar plaatsen over de geul. De schorren en duinen werden ingerasterd, zodat de natuur zich hier kon ontwikkelen. Om de natuurliefhebber in de gelegenheid te stellen toch van het gebied te genieten werd een wandelroute aangelegd, waar de donateurs van de Stichting vrije toegang hebben. De flora en fauna gingen zienderogen vooruit na deze maatregelen, niet in de laatste plaats dankzij de medewerking van de recreanten, die zich in het algemeen keurig aan de regels houden. De excursie in dit gebied wordt gehouden op zaterdag 31 augustus. Voor donateurs een éénmalige gelegenheid om ook buiten de "gebaande wegen" het gebied te bekijken en te beleven. Tot dan.

Op hoge zandige schorren groeit het engels gras. Dit prachtige plantje bloeit roze van mei tot in de herfst. In Zeeland is het vrij zeldzaam, doch in de Verdrongen Zwaarte Polder zijn nog heel wat exemplaren te bewonderen.

De excursie voor donateurs vindt plaats op zaterdag 31 augustus; aanvang 10.00 uur. Het vertrekpunt is met een sterretje aangegeven. U kunt rekenen op een leerzame tocht over ongebaande paden.

Het landschap van de Verdrongen Zwaarte Polder is zeer dynamisch. Vooral de overgangen van de duinen naar de schorren zijn boeiend. Bij vloed stroomt de zee het reservaat binnen. Het houten plankier heeft de Stichting speciaal voor de badgasten aangelegd. Op deze wijze wordt voorkomen dat de begroeiing wordt stukgelopen.